

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Subvack Group”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către de Societatea cu Răspundere Limitată „Subvack Group” împotriva Agenției Moldsilva privind anularea răspunsului nr. AM-04/03-1136 din 31 mai 2023, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva încheierii din data de 30 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3r-250/25
PIGD 2-23108235-01-3r-12092025)*

Depunerea apelului peste termenul prevăzut la art.232, alin. (1) din Codul administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. G. Cazacu
Curtea de Apel Centru, jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

07 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Subvack Group”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 iulie 2023 SRL „Subvack Group” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Servicii Publice, solicitând anularea răspunsului nr. AM-04/03-1136 din 31 mai 2023, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind instituirea servituții de trecere asupra terenului aservit în folosul terenului dominant aflat în proprietatea reclamantului.

2. Prin hotărârea din 09 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Subvack Group”. (f.d.124, 133-138)

3. La 11 noiembrie 2024 avocatul Igor Serotila, în interesele SRL „Subvack Group”, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 09 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii privind admiterea acțiunii. (f.d. 127-128)

4. Curtea de Apel Centru prin încheierea din data de 30 iunie 2025 a declarat inadmisibil apelul depus de avocatul Igor Serotila, în interesele SRL „Subvack Group”, din motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen. (f.d.146-147)

5. Nefiind de acord cu încheierea instanței de apel Igor Serotila, în interesele SRL „Subvack Group” a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii cu adoptarea unei noi încheieri prin care se va da curs cererii de apel. (f.d.155-158)

6. În motivarea recursului SRL „Subvack Group” a menționat că prin respingerea apelului ca inadmisibil, fără a analiza contextul obiectiv al publicării și notificării hotărârii, instanța de apel a restrâns nejustificat dreptul recurentului la un proces echitabil și la un recurs efectiv. Interpretarea rigidă a art. 232 din Codul administrativ a transformat termenul de apel într-un obstacol procedural, contrar standardelor CEDO.

7. În acest sens a indicat că, instanța a ignorat faptul că dispozitivul hotărârii pronunțat la data de 09 octombrie 2024 a fost, în realitate, publicat pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată abia la 11 octombrie 2024,

ceea ce a creat o confuzie obiectivă și legitimă privind momentul de început al termenului de apel.

8. Această circumstanță a fost determinantă în aprecierea recurenței că termenul de apel începe să curgă de la 11 octombrie 2024, nu de la o dată anterioară, necunoscută și inaccesibilă la acel moment. Această interpretare nu este subiectivă sau arbitrară, ci rezultă dintr-o aparență legitimă și confirmabilă din surse oficiale, care a condus la depunerea apelului în termen la 11 noiembrie 2024.

9. La fel a menționat încrederea legitimă și accesul efectiv la instanță prevăzut de art. 6 §1 CEDO, or, în jurisprudența sa CtEDO sancționează formalismul excesiv care împiedică accesul la justiție.

10. Încălcarea dreptului la recurs efectiv, or, deși instanța de apel a constatat tardivitatea apelului în temeiul art. 232 din Codul administrativ, această analiză a ignorat cu desăvârșire circumstanțele reale ale notificării dispozitivului și ale percepției rezonabile a recurentului asupra datei de pronunțare. Această necorelare între momentul real și cel formal a produs o restrângere injustă a dreptului de acces la o instanță, afectând caracterul efectiv al apelului ca instrument de remediere.

11. Totodată, SRL „Subvack Group” nu a formulat o cerere de repunere în termen, deoarece a considerat că apelul a fost depus în termenul legal. Absența acestei cereri nu denotă culpă, ci bună-credință bazată pe informația oficială publicată de instanță.

12. Referitor la obligația instanței de notificare eficientă a menționat că termenul procedural trebuie să fie nu doar stabilit, ci și cunoscut pentru parte. Lipsa unei informări clare sau publicări imediate face accesul la apel iluzoriu.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 24, alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

14. Art. 63, alin. (1) din Codul administrativ reglementează că:

„Calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 383–390 din Codul civil.”

15. Art. 65, alin. (1) din Codul administrativ prevede că:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.”

16. Art. 191, alin. (5), lit. b) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

17. Art. 195 Codul administrativ prevede că:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.”

18. Art. 232, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.”

19. Art. 236, alin. (2), lit. d) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1).”

20. Art. 241, alin. (1) din Codul administrativ relevă că:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

21. Art. 241, alin. (3) din Codul administrativ stabilește că:

„Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

22. Art. 242 din Codul administrativ reglementează că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.”

23. Art. 243, alin. (1), lit. b), alin. (2) din Codul administrativ prevede că:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

24. Art. 385 alin. (1) din Codul civil prescrie că:

„Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Cu referire la termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 242 din Codul administrativ, instanța de recurs reține că SRL „Subvack Group” a respectat acest termen, or, încheierea Curții de Apel Centru pronunțată în data de 30 iunie 2025 a fost expediată pentru notificare participanților la proces, prin intermediul poștei electronice la 18 iulie 2025. (f.d. 148)

SRL „Subvack Group” a depus recursul la 29 iulie 2025.

26. Din interpretarea corectă a prevederilor legale enunțate, instanța de recurs notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

27. Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că la 27 iulie 2003 SRL „Subvack Group” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Moldsilva privind anularea răspunsului și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

28. La 28 noiembrie 2023 SRL „Subvack Group”, reprezentată de avocatul Igor Serotila, a depus cerere, prin care a solicitat acordarea termenului pentru prezentarea probelor suplimentare, care a fost examinată în cadrul ședinței de judecată din data de 06 decembrie 2023, cauza fiind amânată pentru data de 26 septembrie 2024.

29. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 26 septembrie 2024, reprezentantul SRL „Subvack Group” la ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat legal, prin citația care a recepționat-o la 07 februarie 2024 (f.d. 119,122, verso), deliberarea și pronunțarea hotărârii fiind numită pentru data de 09 octombrie 2024. (f.d. 122-123)

30. Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin hotărârea din 09 octombrie 2024 a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Subvack Group”. (f.d.124, 133-138)

31. La 11 noiembrie 2024, ora 23.53 SRL „Subvack Group”, prin intermediul avocatului Igor Serotila a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond. (f.d.126, 127-128)

32. Curtea de Apel Centru prin încheierea din data de 30 iunie 2025 a declarat inadmisibil apelul depus de avocatul Igor Serotila, în interesele SRL „Subvack Group”, din motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen. (f.d.146-147)

33. SRL „Subvack Group” a criticat soluția instanței de apel, susținând că termenul de contestare a hotărârii instanței de fond începe a curge din data de 11 octombrie 2024, când dispozitivul hotărârii a fost pus la dispoziția părților prin plasarea Portalul Național al Instanțelor de Judecată.

34. Efectuând controlul judiciar al încheierii din 30 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, instanța de recurs a constatat că aceasta a fost emisă în

concordanță cu normele de drept procedural, or, în corespundere cu art. 236, alin. (2), lit. d) din Codul administrativ apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232, alin. (1).

35. Completul de judecată evidențiază că articolul 232, alin. (1) din Codul administrativ prevede expres că apelul se depune în termen de 30 de zile *de la pronunțarea dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

36. În acest context instanța de recurs ține să sublinieze că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Prin urmare, neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative.

37. Instanța de recurs menționează că termenul de procedură instituit de legiuitor este prevăzut de o normă imperativă și trebuie executat întocmai. Așa, art. 232, alin. (1) din Codul administrativ stipulează că începutul curgerii termenului de depunere a apelului *este determinat doar de un singur eveniment – de data pronunțării dispozitivului hotărârii*.

38. Coroborând prevederile art. 63, alin. (1) din Codul administrativ cu art. 385 alin. (1) din Codul civil se constată că în condițiile speței începutul curgerii termenului de depunere a apelului este ziua imediat următoare datei calendaristice pronunțării dispozitivului hotărârii, adică ziua de 10 octombrie 2024, iar ultima zi fiind data de 08 noiembrie 2025, ora 24:00.

39. Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că avocatul Igor Serotila, care în prezenta cauză apără interesele SRL „Subvack Group”, nu s-a conformat prevederilor art. 232, alin. (1) din Codul administrativ, or, a depus apelul la 11 noiembrie 2025.

40. Astfel, este în afara oricărui dubiu că societatea recurentă nu a depus apelul în termenul legal prevăzut la art. 232, alin. (1) din Codul administrativ, deși, de la momentul pronunțării dispozitivului hotărârii a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de acest drept procedural și a prezenta apelul în interiorul termenului legal.

41. Argumentul avocatului Igor Serotila, precum că termenul de contestare a hotărârii instanței de fond începe a curge din momentul când dispozitivul hotărârii a fost pus la dispoziția părților prin plasarea Portalul Național al Instanțelor de Judecată, este contrar prevederilor art. 232, alin. (1) din Codul administrativ prevede expres că apelul se depune în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, or, termenul și

modalitatea de contestate a hotărârii instanței de fond este reglementat expres de Codul administrativ.

42. Mai mult ca atât, societatea apelantă în prezentă cauză, este reprezentantă de avocatul Igor Serotila, care dispune de licență de avocat, prestează servicii de asistență juridică și se prezumă că cunoaște prevederile legale referitoare la termenul și modalitatea de contestate a actului judecătoresc, iar necunoașterea de către acesta a termenului și modalității de contestate a hotărârii instanței de fond, nu constituie temei de a casa încheierea instanței de apel, care a corect a sancționat apelantul pentru încălcarea acestui termen.

43. În urma celor constatate completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în modul expres prevăzut și în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

44. În corespundere cu prevederile art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, SRL „Subvack Group” urma să îndeplinească obligațiile cu bună-credință. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte modul și termenul prevăzut de lege, or, termenul de depunere a apelului este imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestei condiții atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac. Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a apelului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al SRL „Subvack Group”, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile procedurale.

45. Astfel, prin prisma art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, SRL „Subvack Group” inițiind acțiune în instanța de judecată, avea obligația prezumată de a manifesta diligență și atitudine activă să se intereseze de soarta dosarului și să prezinte apelul în termen. Această acțiune procesuală era vital necesară pentru întreprinderea măsurilor de protejare a drepturilor de acces la instanță și declararea căii de atac (apelul), în caz contrar intervenind cu titlu de sancțiune procedurală, declararea apelului inadmisibil în temeiul art. 232, alin. (1) coroborat cu art. 236, alin. (2), lit. d) din Codul administrativ.

46. Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat în cauza Van Harn v. Germania (nr.7557/03 din 11 septembrie 2007) că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

47. Sub acest aspect completul de judecată notează că legiuitorul a instituit termenul imperativ pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o

complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept distincte. Deci, admiterea exercitării unei căi de atac efectuată necorespunzător și în afara termenului legal ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

48. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

49. În lumina acestor circumstanțe, instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel întemeiat a declarat inadmisibil apelul depus de către SRL „Subvack Group” împotriva hotărârii din 09 octombrie 2024 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

50. Conjunctura situației de fapt constatată de instanța de recurs și concluziile trase profilează netemeinicia recursului și necesitatea respingerii acestuia cu menținerea încheierii contestate.

51. Ținând cont de cele expuse și în temeiul 243, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Subvack Group” împotriva încheierii din data de 30 iunie 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă